

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**8 - 14 серпня
Григоріанський календар
(Новий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
8 серпня	3
9 серпня	7
10 серпня	10
11 серпня	13
12 серпня	16
13 серпня	19
14 серпня	22
Що таке Журнал Скинія?	25

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

8 серпня

Неділя 11

1 Кор 9, 2-12

Мт 18, 23-35

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 9, 2-12

Браття, коли іншим я не апостол, то бодай вам, бо ви, у Господі, є достовірним доказом мого апостольства. Ось моя оборона перед тими, що мене судять. Хіба ми не маємо права їсти й пити? Хіба ми не маємо права водити (з собою) сестру-жінку, як інші апостоли, брати Господні, і Кифа? Чи може один я і Варнава не маємо права не працювати? Хто колись власним коштом ходив у похід? Хто садить виноградник, і не їсть із нього плоду? Хто пасе стадо, і не живиться молоком від стада? Хіба я говорю тільки як людина? Хіба й закон не каже цього? Таж у законі Мойсея написано: «Не зав'язуй рота воліві, як молотить.» Чи Бог турбується про волів? Чи, може, ради нас говорить? Бож ради нас написано, що, хто оре, мусить орати в надії, і хто молотить, -молотить теж у надії, що матиме щось із того. Коли ж ми сіяли у вас духовне, то чи велика річ, коли пождем ваше тілесне? І коли інші мають це право над вами,

чому радше не ми? Однак, ми не користуємося цим правом, а весь час терпимо, щоб не робити ніякої перешкоди Євангелії Христовій.

Євангеліє від Матея 18, 23-35

І сказав Господь: “Тому Царство Небесне схоже на царя, що хотів звести рахунки з слугами своїми. Коли він розпочав зводити рахунки, приведено йому одного, що винен був десять тисяч талантів. А що не мав той чим віддати, то пан і звелів його продати, а й жінку, дітей і все, що він мав, і віддати. Тоді слуга, впавши йому в ноги, поклонився лицем до землі й каже: Потерпи мені, пане, все тобі поверну. І змилосердився пан над тим слугою, відпустив його й подарував йому борг той.

Вийшовши той слуга, здибав одного з своїх співслуг, який винен був йому сто динаріїв, схопив його й заходився душити його, кажучи: Віддай, що винен. Тож співслуга його впав йому в ноги й почав його просити: Потерпи мені, я тобі зверну. Та той не хотів, а пішов і кинув його в темницю, аж поки не поверне борг.

Якже побачили товариші його, що сталося, засмутились вельми, пішли до свого пана й розповіли йому про все сподіяне. Тоді його пан покликав його і сказав до нього: Слуго лукавий! Я простив тобі весь борг той, бо ти мене благав. Чи не слід було й тобі змилосердитись над твоїм товаришем, як я був змилосердився над тобою? І

розгнівавшись його пан, передав його катам, аж поки йому не поверне всього боргу. Отак і мій Отець Небесний буде чинити вам, якщо кожний з вас не прощатиме братові своєму з серця свого.”

Розважання від Скинїї

Господнє прощення завжди має умову. Воно ніколи не є бездумним. Наш Бог завжди дає його, щоби ми виконали певні умови. І першою є віра в Ісуса Христа, віра в його Слово, у його місію, в його діло відкуплення і спасіння, в його вселенське посередництво, у його Особу.

Досконала віра в Ісуса Христа є також досконалою вірою апостолам, яких він поставив як розпорядників його прощення, його благодаті й правди, через них Він подає Святого Духа. Цю умову також треба виконувати. Отець пробачає за посередництвом апостолів. Натомість вони можуть відпустити гріхи тому, хто кається, навертається, вірить у Христа, дозволяє себе охрестити. Користання з Таїнства Покути також є необхідною умовою. Але є ще третя умова, так само обов’язкова. Це прощення, яке вже ми маємо дати тим, хто вчинив гріх проти нас, – великий чи малий. Якщо ми не простимо, Бог також не простить нам. Якщо ми не прощаємо якоїсь дрібниці, то Він не простить нам вже не якусь іншу дрібничку у відповідь, а весь тягар нашого боргу, якого ми не здатні виплатити навіть протягом цілої вічності. Злий слуга не простив боргу в сто динаріїв. Невелика сума. І Господь не наказав відрахувати зі свого

прощення цю дрібну суму в сто динаріїв, Він відмовився простити йому увесь борг в десять тисяч талантів.

Над справжньою величчю прощеного ми, на жаль, дуже мало замислюємося. Ми не пробачаємо брату дрібний повсякденний гріх проти себе, а Бог може не простити нам наші смертні гріхи. Божим законом не є гріх за гріх, тяжкий гріх за тяжкий гріх, повсякденний гріх за повсякденний гріх. Якщо ми не простимо дрібку, Він не простить багато. Наше мало проти його багато. Наше ніщо проти його усе. Прощення є прощенням конкретної людини. Якщо ми прощаємо брату, Господь прощає нашій особі. Людина за людину. Нехай Господь дасть нам ласку зрозуміти важливість прощення та навчить прощати цілим серцем наших братів.

9 серпня

Понеділок

2Кор 5, 10-15

Мк 1, 9-15

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 5, 10-15

Браття, всім бо нам треба з'явитися перед судом Христовим, щоб кожний прийняв згідно з тим, що зробив, як був у тілі: чи добре, чи зле. Знаючи, отже, що таке острах Господній, ми переконуємо людей; Богові ж ми стали явні, та надіюся, що й у ваших сумліннях ми - явні. Не хочемо самих себе вам знову поручати, але даємо вам нагоду хвалитися нами, щоб ви мали що відповісти тим, які хваляться видимим, - не тим, що в серці. Бо коли ми не при собі, то для Бога; а коли розсудливі, то для вас. Бо любов до Христа спонукує в нас цю думку: Коли один умер за всіх, то всі вмерли. А він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для того, хто за них умер і воскрес.

Євангеліє від Марка 1, 9-15

Тими днями прийшов Ісус із Назарету, що в Галилеї; і був хрищений Йоаном у Йордані. І коли виходив з води, то побачив, як небо розкрилось, і Духа, що як голуб сходив на нього. І голос ізлинув з неба: Ти еси Син мій любий, у тобі -

моє уподобання. І відразу Дух повів його в пустиню; і він перебував у пустині сорок день, спокушуваний сатаною, і був із дикими звірями, а ангели йому служили. А коли видано Йоана, Ісус прийшов у Галилею і проповідував там Божу Євангелію, кажучи: Сповнився час, і Царство Боже близько; покайтеся і вірте в Євангелію.

Розважання від Скинїї

Ісус прийшов хреститися: не щоб змити свої гріхи, а виконати волю Отця. Таємниця Пресвятої Трійці захоплює і дивує. Ісус має свою волю, є Богом, воля Його досконала, але все одно вибирає волю Отця. Незбагненним для нас способом Ісус зміг відділитися від Отця і використовує час свого земного життя, щоб покоритися Отцеві, бути Йому слухняним, виявити повагу і любов.

Часто Ісус віддаляється і йде на молитву, деколи на цілу ніч. Міг би трохи більше часу проповідувати чи зціляти, навчати учнів чи просто відпочивати, але надає перевагу спілкуванню з Отцем.

Молитва не є важким обов'язком, обтяжливим заняттям чи марнуванням часу. Молитва – джерело життя, віддалення від світу і короткий відпочинок у Царстві Божому. Молитва – віднайдення миру, відновлення сил. Хотілось би про це частіше згадувати і практикувати. Якщо Ісусові була потрібна молитва, то як я можу обійтись без неї?

Дух Святий повів Ісуса в пустелю – не найкомфортніше місце для молитви. Зате нічого не відволікає від найважливішого. У швидкому темпі та інформаційному перенасиченні сучасного життя я потребую пустелі. Потребую вимкнути телефон і піти на самоту. Це зробити простіше, ніж вимкнути думки про повсякденні справи, різних людей і плани на майбутнє. А ще важче відігнати страхи і не зосереджуватись на своїх потребах. Утихомирене серце здатне почути Божий Голос, зрадіти Його присутності, розпізнати Його волю.

Дух веде Ісуса туди, де будуть спокуси. Спокус неможливо уникнути. Але якщо приходиш зі Святим Духом, то є шанси їх подолати. Спокуса – це ще не гріх. Вона втрачає силу, якщо її вчасно викрити.

Сповнився час, і Царство Боже близько – спокуси осяяло світло Божої правди, і гріхи омила Його свята кров. Жертва Ісуса примирила нас з Отцем і наблизила до Нього. Тепер ми не тільки творіння, раби і слуги Божі, але і діти Божі, улюблені сини і дочки, спадкоємці Царства.

10 серпня

Вівторок

2Кор 5, 15-21

Мр 1, 16-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 5, 15-21

Браття, а він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для того, хто за них умер і воскрес.

Так що віднині по-людському ми не знаємо нікого. Коли ж і уявляли собі Христа по-людському, то його вже тепер так собі не уявляємо. Тому, коли хтось у Христі, той - нове створіння. Старе минуло, настало нове. Усе ж від Бога, який примирив нас із собою через Христа і дав нам службу примирення. Бо то Бог у Христі примирив собі світ, не враховуючи людям їхніх переступів, поклавши в нас слово примирення. Ми ж послали замість Христа, немов би сам Бог напоумлював через нас. Ми вас благаємо замість Христа: Примиріться з Богом! Того, хто не знав гріха, він за нас зробив гріхом, щоб ми стали Божою праведністю в ньому.

Євангеліє від Марка 1, 16-22

Проходивши ж повз море Галилейське, побачив він Симона й Андрія, його брата, як вони кидали мережу в море, були бо рибалки. Ісус їм сказав: Ідіть за мною, я зроблю вас рибалками людей. І вмить, покинувши мережу, пішли слідом за ним. Пройшовши трохи далі, побачив Якова, сина Заведея, та Йоана, його брата, що теж були у човні й направляли сіті, тож відразу їх покликав. І ті, покинувши батька Заведея в човні з наймитами, пішли слідом за ним. Прийшли вони в Капернаум, і він, відразу в суботу, увійшовши в синагогу, узявся навчати. І дивувалися його навчанню, бо навчав він їх як повновладний, не як книжники.

Розважання від Скинії

Цей уривок є більш знаний як *покликання перших чотирьох апостолів*. Це важливий момент.

Місія Ісуса не буде виконана вповні і не матиме сенсу без співпраці інших людей, без вкладу кожного з нас. Ось чому Він, йдучи дорогою, кличе тих, кого зустрічає і хто, в свою чергу, йде дорогою свого життя.

Отже, неповторний досвід слідування за Христом починається з конкретної зустрічі з Ним, який неочікувано пропонує свою присутність в нашому житті, надаючи йому сенс. Тому учні Ісуса залишають все і йдуть за Ним: відчуття величності того, свідками чого вони стануть, є

настільки великим, що ніщо з їх повсякденної дійсності не може їх втримати.

Що є глибокою таємницею цього погляду, що дає йому таку владу, коли примушує звичайних та задоволених людей, таких як ми, змінювати своє життя і вирушати у похід за Христом? *Таємницею є Любов*. Ісус зустрічає своїм поглядом погляд людини і пронизує її до глибин її буття, до глибини душі, куди не може дістатись ніхто інший. Так Він вибирає кожного з нас і так любить.

Він не дивиться на нас, щоб засудити; не показує суворо пальцем, але підносить на нас погляд, багатий милосердя; силою, що звільняє, погляд, котрий запрошує нас вийти з трясовини гріхів, в яку ми потрапляємо кожного дня, можливо, навіть без надії порятунку.

Отже, свідомо і добровільно прийняти цей погляд – це вже зробити крок у вічність, у вимір нового життя, яке вже не має страху слабкості, поразки, смерті. Адже знає: лише одне, що має значення – це вхопитися за Того, хто єдиний може вирвати нас назавжди з цієї смерті.

11 серпня

Середа

2Кор 6, 11-16

Мр 1, 23-28

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 6, 11-16

Браття, уста наші, коринтяни, відкрились до вас! Серце наше поширилось. Вам у нас не тісно, тіснота - у вашім серці! А ви взаємно, -мов до дітей говорю, - зробіть теж широким ваше серце! Не спрягайтеся з невірними в чуже ярмо! Яка бо спільність праведности з беззаконням? Що спільного між світлом та темрявою? Яка згода між Христом і Веліялом? Яка участь вірного з невірним? Які взаємини між храмом Божим та ідолами? Ми бо храм Бога живого, як сам Бог сказав був: «Я поселюся в них, і (посеред них) буду ходити. Буду їхнім Богом, вони ж будуть моїм народом.

Свангеліє від Марка 1, 23-28

А був якраз у їхній синагозі чоловік з нечистим духом, що закричав, кажучи: Що нам, та й тобі, Ісусе Назарянине? Прийшов еси нас погубити! Знаю бо, хто ти: Святий Божий! Ісус погрозив йому: Мовчи, вийди з нього! Нечистий дух стряс його, скрикнув голосом дужим і вийшов геть із нього. Здивувалися всі й один одного запитували: Що це? Нова

повновладна наука? Навіть наказує нечистим духам, і ті слухаються його! І вмить чутка про нього розійшлась по всіх усядах, по всій країні Галилейській.

Розважання від Скинїї

Чоловік, що мав нечистого духа, був у синагозі. Відвідував її, молився з усіма. Можливо, інші й не здогадувалися про його одержимість. Присутність і дія злого духа в ньому не заглушила прагнення Бога, бажання молитися і шукати Його. Напевно, цей злий дух раніше не проявляв себе, почувався безпечно в синагозі. Може, навіть зневажав спільноту, що збиралась на молитву, за їх малу віру і нечутливість до зла. Але вони були в правильному місці в правильний час. Були у синагозі в суботу на молитві.

Господь завжди навідується до синагоги, до храму, приходять до зібраних в Його Ім'я. Для Нього нема не гідних Його уваги людей, нема заслабких молитов і замалої віри. Бог навідується до своїх людей. Це Його сила зціляє і визволяє, а не людські молитви.

Прийшов Ісус – і все змінилось. Нечистий дух не витримав – і закричав. Проявив себе, привернув до себе увагу, мусів замовкнути і вийти. Ісус заборонив йому свідчити, бо не потребував визнання від злих духів, що Він є Сином Божим. Царство Боже, яке Ісус проповідує і приносить усюди, куди приходять, несумісне зі злом. Зло не може втриматися. Найкращий спосіб звільнення від зла – це наблизитися до

Ісуса, шукати Його, бути там, де Він. Його присутність визволяє, очищає і благословляє. Ісус є близько, Його не треба довго шукати. Він у кожному храмі, на Святій Літургії, у Своєму Слові, Він приходить до людини, яка молиться, чує кожну молитву і цінує час, присвячений Йому.

Чим заслужив одержимий чоловік на своє звільнення? – Нічим! Він сам за себе не просив, як і ніхто за нього не просив Ісуса. Господь є милосердним до страждаючих. Він Сам бажає добра для всіх своїх дітей. Більшість дарів від Бога ми отримуємо *не за нашу віру, а незважаючи на наше невірство*, не тому що ми добрі, а тому що Він добрий.

12 серпня

Четвер

2Кор 7, 1-10

Мр 1, 29-35

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 7, 1-10

Браття, маючи ж такі обітниці, о любі, очистьмо себе від усякої скверни тіла і духа, довершуючи наше освячення в Божому острасі. Дайте нам місце в вашому серці. Ми нікого не скривдили, нікому шкоди не завдали, не визискували нікого. Говорю це, не щоб вас осудити, бо я вже вам сказав, що ви в нашім серці, щоб умерти й жити разом. У мене велике до вас довір'я, я вельми пишаюся вами. Я - повен утіхи, я переповнений радістю посеред усіх наших напастей. Бо коли ми були прийшли в Македонію, тіло наше не мало ніякого спокою. У всьому лиш скорбота: зовні - борні, страхання всередині. Та Бог, що втішає принижених, утішив нас приходом Тита; і не лиш його приходом, а й утіхою, якої він зазнав від вас, оповідаючи нам про ваше палке бажання, про ваш смуток, про вашу горливість до мене, так, що я зрадів ще більше. Хоч я і засмутив вас листом, не жалкую того; коли й жалкував, - бачу, що той лист, хоч і на час, був засмутив вас - тепер же радію, не тому, що ви були засмутилися, а тому, що смуток ваш

привів вас до каяття. Ви бо засмучені були задля Бога, так що ви від нас не зазнали шкоди. Бо смуток задля Бога чинить спасенне каяття, якого жалувати не треба; а смуток цього світу - смерть спричинює.

Євангеліє від Марка 1, 29-35

І скоро вийшов він із синагоги, то разом з Яковом та Йоаном пішов у дім Симона та Андрія. Теща ж Симонова лежала у гарячці, тож йому негайно сказано про неї. Він підійшов і підвів її, взявши за руку, й покинула її гарячка, - і заходилась вона їм услуговувати. Якже настав вечір, по заході сонця, почали приносити до нього усіх недужих та біснуватих. Усе місто зібралось перед дверима. І він оздоровлював чимало недужих на різні хвороби, а й бісів багато вигнав, але заборонив бісам говорити, вони бо про нього знали. Уранці ж, іще геть за ночі, вставши, вийшов і пішов на самоту й там молився.

Розважання від Скинії

Цим уривком завершується день Ісуса, що про нього Марко почав розповідати від 16-го стиха, закінчуючи опис вчинками сили та проповіддю Ісуса. Все це розглядається як одна цілість. В тексті з'являються інші теми, типові для євангелиста Марка: дім та нерозуміння учнів. Уривок ділиться на три епізоди: (ст. 29-31) зцілення тещі Симона; (32-34) підбиття підсумків усіх зцілень; (35-39) молитва Ісуса та вихід з Капернауму.

Увесь уривок складається з коротких фраз, сполучених між собою грецьким *kai* (тобто *i*). Євангелист показує зв'язок з попереднім епізодом, записуючи, що Ісус та ті, що з Ним, вийшли з синагоги. Тепер вони увіходять до дому Симона. Ця згадка про дім має присмак Церкви – в Євангелії від Марка дім є місцем, в якому Ісус говорить до учнів. Також перша Церква вбачала в домах місце для літургійного зібрання та катехизи. Ісус в епізоді з тещею Петра не говорить, а діє. Він наближається, бере її за руку і піднімає її (тут вжито слово з опису воскресіння: *egheiro*). Моментальне відновлення здоров'я підкреслено згадкою, що вона одразу ж почала служити всім присутнім. Ми бачимо тут єдиний випадок у Євангеліях, коли описано чудо в родинній, так би мовити, приватній ситуації. Можливо, згадка про це походить безпосередньо від самого Петра.

Третя частина тексту, який ми читаємо, показує нам Ісуса на молитві. Це важливий аспект, який до цього ще не був висвітлений. Також тут євангеліст двічі уточнює час події та вказує на конкретне місце. Здається, що Марко хоче наголосити на тому, що молитва Ісуса тісно пов'язана з проповіддю. Просімо сьогодні благодаті Господньої, щоби ми могли проголошувати Євангеліє нашим конкретним життям, завжди маючи джерелом проповіді молитву – розмову з Богом.

13 серпня

П'ятниця

2Кор 7, 10-16

Мк 2, 18-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 7, 10-16

Браття, бо смуток задля Бога чинить спасенне каяття, якого жалувати не треба; а смуток цього світу - смерть спричиняє. Ось бо той смуток задля Бога - яку то він спричинив у вас старанність, яке ж виправдання, яке обурення, а який страх, яке палке бажання, яку горливість, яку відплату! Ви в усьому показали свою невинність у цій справі. А коли й написав вам, то не задля того, хто образив, ані ображеного, але щоб виявилася між вами перед Богом ваша про нас дбайливість. Тому ми втішилися. Та, крім цієї особистої втіхи, зраділи ми куди більше радістю Тита, що ви всі заспокоїли його дух. А коли я був перед ним трохи похвалився вами, то я не зазнав сорому. Але, як ми завжди говорили вам правду, так і хвала наша перед Титом виявилась правдивою. Серце його стає до вас ще прихильніше, коли він згадує послух усіх вас і як ви прийняли його з острахом та тремтінням. Радію, що можу на вас покластись у всьому.

Євангеліє від Марка 2, 18-22

Учні ж Йоана й фарисеї постили; і приходять до Ісуса та й кажуть: Чого учні Йоанові та учні фарисеїв постять, а твої не постять? Ісус відповів їм: Чи ж можуть постити весільні гості, доки жених з ними? Доки жених з ними, вони не можуть постити. Але настане час, коли в них візьмуть жениха, й тоді вони поститимуть за тих днів. Ніхто не пришиває латки з сукна сирового до старої одежини, бо інакше нова латка відірветься від старої одежини, і діра стане більша. Ніхто й не наливає нового вина у старі бурдюки, бо інакше вино прорве бурдюки, і пропаде вино, а й бурдюки, лише нове вино - у нові бурдюки!

Розважання від Скинії

Піст – добра і корисна справа для душі. Учні Йоана і фарисеї постили. Напевно, був час посту. Можливо брали на себе, крім обов'язкового, ще додатковий піст. А Ісусові учні не постили. Це помітили люди, які взялися пильнувати хто, скільки і як постить. Чи були вони з тих, хто постив, невідомо. Можливо, так. Вимагали від Ісуса звіту. Чи то хотіли докорити, вказати на помилку. Вважали себе праведними, а когось – грішним. Чи, може, постили, і заздрили тим, які не постять. Хотіли справедливості.

Ісус не дає прямої відповіді. Чи можуть постити гості на весіллі? Весілля є часом, щоб розділити радість молодих, їсти, пити, танцювати і співати. Ісус порівнює з весіллям

своє перебування з учнями. Проте час безтурботного і безпечного слідування за Вчителем, слухання Його науки і споглядання чудес закінчиться. Почнеться час праці, служіння; тоді й будуть постити.

Нова латка не пасує до старої одежини. Вона не допоможе, а зробить гірше. Ісусове навчання неможливо пришити, як латку до старозавітного Закону, до безлічі правил, сформованих євреями на основі П'ятикнижжя, як вони його зрозуміли. Закон є добрим, але люди не змогли його виконати. Він не спасав людей, а вказував на їхні гріхи.

Нове вино прорве старі бурдюки. Ісусові заповіді є новим вином. Воно не може поміститися в розум і серце людини, яка покладається на свої уявлення про Бога, про заповіді, мораль і правила поведінки. Бога неможливо пізнати, неможливо пояснити. Його не можна вкласти в рамки.

Ісус прийшов переіменити розум і серце людини. Він є світлом для розуму. Його милосердя і любов розм'якшує серце, забирає затверділе, кам'яне серце і дає серце чутливе – таке, що вміє любити. Ісус робить нас новими бурдюками, які можуть вмістити Його заповіді, Святого Духа, Його самого, якого маємо за велику честь приймати у Святому Причасті під видом хліба і вина.

14 серпня

Субота

1Кор 1, 26-29

Мт 20, 29-34

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 1, 26-29

Погляньте, брати, на звання ваше: не багато мудрих тілом, не багато сильних, не багато благородних; але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і безсильне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильних, - і незначне світу та погорджене Бог вибрав, і те, чого не було, щоб знівечити те, що було, щоб жадне тіло не величалося перед Богом.

Євангеліє від Матея 20, 29-34

Коли вони виходили з Єрихону, йшло за ним багато народу. Отож два сліпці сиділи собі край дороги, а коли почули, що Ісус переходить мимо, закричали, кажучи: “Господи, Сину Давида, змилуйся над нами!” Люди ж картали їх, щоб замовкли. А ті ще більше голосили: “Змилуйся над нами, Господи, Сину Давида!” Ісус же зупинився, закликав їх і мовив: “Що бажаєте, щоб учинив я вам?” Вони кажуть йому: “Господи, щоб очі нам відкрилися.” Змилувався Ісус, доторкнувсь їхніх очей, і негайно же прозріли й пішли слідом за ним.

Розважання від Скинїї

Сиділи собі сліпці край дороги. Були обмеженими у своїх можливостях. Не могли працювати як інші. Не могли самі про себе подбати, потребували допомоги. Не могли до кінця зрозуміти що відбувається навколо. Не могли подорожувати, ходити у нові місця і милуватися красою світу, відчувати свободу. Не могли самі прийти до Ісуса, навчитися від Нього і попросити про зцілення.

Таких сліпців багато сидить край дороги: зосереджені на собі і не бачать потреб свого ближнього. Або зосереджені на проблемах, стражданнях, поганих новинах і чужих гріхах, і не бачать добра. Комара відціджують, а верблюда проковтують. Миють посудину ззовні, а про те, що всередині не дбають. Намагаються здобути весь світ, ризикуючи втратою власної душі. Сліпці. І я часто буваю серед них. Коли звинувачую когось у своїх проблемах і негативних почуттях. Коли нарікаю і забуваю про вдячність за щоденну Божу доброту до мене. Коли втрачаю надію і розчаровуюся.

Сліпому не просто прийти до Ісуса, знайти Його. Але Ісус сам приходить. Ніби проходить мимо, але так близько, що і сліпий може розпізнати і зрозуміти. І якщо в цей момент Божа благодать прорветься через страх, смуток і розчарування попереднім досвідом, сліпий закричить. Буде голосити.

Цим криком є молитва. Щира молитва страждаючого не

може бути тихою і спокійною. Вона є голосінням і криком. Цей натовп, який картає сліпих, щоб замовкли, це власні думки, страхи, сумніви і недовіра. Це все може заглушити крик душі до Бога. Але надія, що народжується в серці від близької присутності Бога, не дає спокою. Надія отримати допомогу, прозріти, зустріти Ісуса. Надія оживляє і додає сил. Сліпці кричали до Ісуса, поки він не зупинився, не закликав їх і не запитав чого хочуть. А тоді доторкнувся і зцілив не тільки їхні тіла, а й душі. Бо не побігли розглядати усе і радіти з друзями своїм зціленням, а пішли за Ісусом. Зуміли розпізнати наближення Бога і своє покликання йти за Ним, коли ще були сліпими.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com